

**ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

**SPORT SUPREME JUDICIAL
COMMITTEE**

Λεωφ. Μακαρίου Αθλητικού Κέντρου, Έγκωμη 2400, Λευκωσία, Ταχ. Θυρίδα 24804, 1304 Λευκωσία, Τηλέφ.: 22-897000, Φαξ: 22-358891
Makario Athletic Centre Ave., Engomi 2400, Nicosia - Cyprus, P.O. Box 24804, 1304 Nicosia, Tel.: 22-897000, Fax: 22-358891

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υποθ. Αρ. 7 / 2007

Ενώπιον: ΞΕΝΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΠΡΟΕΔΡΟΥ
 ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ - ΜΕΛΟΥΣ
 ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ - ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ:-

ΔΗΜΗΤΡΗ ΖΑΒΑΛΛΗ

Αιτητή

ΚΑΙ

ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση

Ημερ. 27 Οκτωβρίου 2011

Για τον Αιτητή: ο κ. Δ. Αραούζος
Για τους Καθ' ων η Αίτηση: ο κ. Α. Παπαδόπουλος

ΑΠΟΦΑΣΗ

1. Στις 23.2.2007 Ο Αιτητής, κ. Δημήτρης Ζαβαλής, («Ο Αιτητής») καταχώρησε την παρούσα προσφυγή εναντίον του Ναυτικού Ομίλου Λεμεσού («ΝΟΛ»), καταγγέλλοντας τον ΝΟΛ ότι στις 9.2.2007 γνωστοποίησαν απόφαση του ΝΟΛ ημερ. 9.11.2006 με την οποία διέγραφαν τον Αιτητή από μέλος του ΝΟΛ.
2. Κατά τον Αιτητή η διαγραφή του από μέλος έγινε προς εξυπηρέτηση αλλότριων σκοπών και όχι για τους λόγους που προωθήθηκαν. Συγκεκριμένα αποφασίστηκε η διαγραφή του Αιτητή ώστε να παρεμποδιστεί μέσα από την ίδια τη διαγραφή, να κατέλθει με συνδυασμό υποψηφίων και να υποβάλει υποψηφιότητα στις επερχόμενες εκλογές που προγραμματίζονταν μέσα ή τέλη Μαρτίου 2007.
3. Οι αλλότριοι λόγοι της διαγραφής του Αιτητή από μέλος του ΝΟΛ αποτελούν, κατ' ισχυρισμό του Αιτητή, "αθλητικό παράπτωμα" εν τη έννοια του σχετικού Νόμου και ακόλουθων τροποποιήσεων. Οι δε αβάσιμοι λόγοι που επικαλέστηκε ο ΝΟΛ αποτελούν την κοινή πρόθεση και/ή αντιαθλητική συμπεριφορά η οποία έβλαψε τον Αιτητή και τον εξέθεσε σε γενικό μίσος, περιφρόνηση και προκατάληψη και τον γελοιοποίησε στα μάτια τρίτων προσώπων συμπεριλαμβανομένου και άλλων μελών του ΝΟΛ.
4. Από το αρχικό ακόμα στάδιο της διαδικασίας, ο ευπαίδευτος συνήγορος του ΝΟΛ, κ. Ανδρέας Παπαδόπουλος ήγειρε σχετική προδικαστική ένσταση τόσο επί της ουσίας όσο και του χρόνου καταχώρησης. Ως προς το πρώτο, υπεβλήθη ότι η παρούσα δεν ενέπιπτε στις περιπτώσεις εκείνες που εμπίπτουν στον ορισμό της "αθλητικής δικαστικής υπόθεσης" ή "του αθλητικού παραπτώματος" όπως αυτά ορίζονται στο Νόμο. Αυτό, ειδικότερα ενόψει της καταχώρησης της Αγ. Αρ. 1426/07 στο Ε.Δ. Λεμεσού, με την οποία ο Αιτητής αιτείτο την ακύρωση της διαγραφής του από μέλος του ΝΟΛ.
5. Στις 3.7.2007 η ΑΔΕΑ εξέδωσε ενδιάμεση απόφαση με βάση τα ενώπιον της γεγονότα με την οποία αφ' ενός απέρριπτε την ένσταση του ΝΟΛ περί εκ πρόθεσμου και αφ' ετέρου, σ' ότι αφορά το κατά πόσον η προσφυγή καλύπτετο από τον ορισμό "αθλητική δικαστική υπόθεση" ή "του αθλητικού παραπτώματος", ότι το σημείο αυτό θα αποφασίζετο κατά την ακρόαση της υπόθεσης.

Η Μαρτυρία - Γεγονότα

6. Η ακρόαση της υπόθεσης άρχισε με την πολυσέλιδη γραπτή δήλωση του Αιτητή και την παρουσίαση 21 συνολικά τεκμηρίων. Στην κατάθεση του αυτή ο Αιτητής κάνει αναφορά στην συμμετοχή του αρχικά στο Διοικητικό Συμβούλιο ("ΔΣ") του ΝΟΛ στις αρχές του 2005, ακολουθώντας την διαπίστωση του για αδέξιους χειρισμούς του ΝΟΛ, γεγονότα τα οποία αναπόφευκτα τον οδήγησαν σε ρήξη με το ΔΣ, με αποκορύφωμα την παραίτηση του τον Αύγουστο του 2005.
7. Παρότι ο Αιτητής παραιτήθηκε από το ΔΣ του ΝΟΛ εντούτοις παρακολουθούσε από κοντά τα διάφορα τεκταινόμενα, προφανώς λόγω της συμμετοχής των 2 του παιδιών στο άθλημα της κολύμβησης. Φαίνεται μάλιστα να είχε κάποια συμμετοχή στο Σύνδεσμο Φίλων Κολυμβητών Λεμεσού («Ο Σύνδεσμος»).
8. Το Μάιο και Ιούνιο 2006 παρατηρήθηκαν κατά τον Αιτητή, διάφορα περιστατικά μολύνσεων, ο αριθμός των οποίων επιδεινωνόταν λόγω της ακαταλληλότητας του νερού του κολυμβητηρίου Λεμεσού. Παρά τις εκκλήσεις του Συνδέσμου προς τον ΝΟΛ, δεν υπήρξε ανταπόκριση μέχρι που κλήθηκαν τα ΜΜΕ ενώ παρελήφθησαν δείγματα από το κολυμβητήριο τα οποία και δόθηκαν για χημική ανάλυση από ανεξάρτητο ιδιωτικό εργαστήριο.
9. Η «*άθλια κατάσταση των νερών*» ανάγκασε τον ΚΟΑ στο πρόωρο κλείσιμο του κολυμβητηρίου και της ανακατασκευής του, γεγονός που πυροδότησε εκατέρωθεν δημοσιεύματα τόσο από το Σύνδεσμο όσο και το ΝΟΛ.
10. Το Σεπτέμβριο του 2006 αποφασίστηκε η δημιουργία συνδυασμού για τη διεκδίκηση του Δ.Σ του ΝΟΛ στην οποία θα συμμετείχε τόσο ο Αιτητής όσο και οι κ.κ. Ραφτόπουλος και Χηράτου, οι οποίοι ανήκαν στο Δ.Σ του Συνδέσμου. Έγιναν αργότερα επαφές με άλλα τμήματα του Ναυτικού Ομίλου για να γίνει όσο το δυνατό πιο αντιπροσωπευτικός ο αναφερόμενος συνδυασμός.
11. Ακολούθησαν επιστολές του Συνδέσμου προς ΝΟΛ με τις οποίες ζητείτο συνάντηση για συζήτηση θεμάτων κολύμβησης και ειδικότερα της υγείας των αθλητών που χρησιμοποιούσαν το κολυμβητήριο. Αντί συνάντησης έλαβαν δύο εκ των μελών της επιτροπής απάντηση από τον ΝΟΛ ότι εξετάζεται το ενδεχόμενο διαγραφής τους λόγω διαγωγής που κρίνεται «*ασυμβίβαστη με την ηθική ή ζημιώνει την αξιοπρέπεια ή τα συμφέροντα του ομίλου*» δυνάμει του

Άρθρου 21 του καταστατικού του ΝΟΛ. Το θέμα αυτό θα εξετάζεται στη συνεδρία του ΔΣ του ΝΟΛ στις 9.10.2006.

12. Η προσπάθεια αυτή για δημιουργία συνδιασμού για τις επερχόμενες εκλογές φαίνεται ν' ανακόπηκε με την επιστολή του ΝΟΛ ημερ. 13.10.2006 που στάλθηκε προς τον Αιτητή και με την οποία τίθετο θέμα διαγραφής του στην ίδια νομική βάση όπως και οι Χηράτου και Ραφτόπουλος. Η διαφοροποίηση ως προς τα γεγονότα ήταν ότι ο Αιτητής με τη συμμετοχή του σε διάφορες ενέργειες το τέλος Ιουνίου 2006 δημιούργησε προβλήματα στην ομαλή λειτουργία του ΝΟΛ προκαλώντας παράλληλα οικονομική ζημιά όσο και προβλήματα στις σχέσεις του ΝΟΛ με ΚΟΑ και άλλες αρχές. Το δε θέμα διαγραφής του θα εξετάζεται στις συνεδρία της 23.10.2006.
13. Στις 20.10.2006 ο Αιτητής πληροφόρησε τον ΝΟΛ (μέσω των δικηγόρων του) ότι οι κατηγορίες ήταν γενικές και αόριστες ώστε, να μην γνωρίζει γιατί κατηγορείται και έτσι ν' αδυνατεί να ετοιμάσει την απολογία και υπεράσπιση του.
14. Δέκα μέρες αργότερα, δηλ. στις 30.10.2006, ο ΝΟΛ απέστειλε επιστολή δίνοντας λεπτομέρειες ως προς τους λόγους για τους οποίους τέθηκε θέμα διαγραφής του Αιτητή, καταδεικνύοντας ουσιαστικά ότι, (α) εισήλθε στο κολυμβητήριο και παρέλαβε δείγμα νερού το οποίο και ακολούθως απέστειλε γι' ανάλυση χωρίς άδεια (β) συμμετείχε σ' ενέργειες του Συνδέσμου οι οποίες δημιούργησαν τεράστια προβλήματα του ΝΟΛ με ΚΟΑ, οδηγώντας στο κλείσιμο του κολυμβητηρίου και την απώλεια εισοδημάτων για ΝΟΛ από τα προγράμματα εκμάθησης και (γ) ενώ ήταν για περίπου 8 μήνες μέλος του ΔΣ του ΝΟΛ αρνείτο να υπογράψει τα σχετικά έγγραφα ως εγγυητής του ΝΟΛ στη Λαϊκή Τράπεζα, με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν προβλήματα στη διαχείριση του ΝΟΛ και να παγιοποιηθούν οι λογαριασμοί στην αναφερόμενη Τράπεζα. Το δε θέμα της διαγραφής παραπέμφθηκε για εξέταση στις 9.11.2006.
15. Στις 8.11.2006 με νέα επιστολή τους οι Δικηγόροι του Αιτητή σημειώνει ότι η όλη διαδικασία ήταν παράνομη και παράτυπη, δεδομένου ότι στην προηγούμενη συνεδρία της 25.9.2006 δεν λήφθηκε η οποιαδήποτε απόφαση σε σχέση με τον Αιτητή. Θεώρησαν ότι ο καταλογισμός στον Αιτητή της παράνομης εισόδου του έθιγε επαγγελματικά γεγονός δυσφημιστικό για τον ίδιο. Επιπλέον, ότι οι ισχυρισμοί περί συμμετοχής σε ενέργειες που επηρεάζουν τα συμφέροντα του ΝΟΛ ήταν γενικοί και αόριστοι και ότι ουδέποτε τέθηκε θέμα υπογραφής του

Αιτητή ως εγγυητής στην Λαϊκή παρά μόνον την ημέρα που παραιτήθηκε. Τέλος, καλούσαν τον ΝΟΛ να μην προβεί σ' οποιαδήποτε ενέργεια η οποία θα παρέβλαπτε τα συμφέροντα του Αιτητή.

16. Δεδομένου ότι ο ΝΟΛ δεν απάντησε στην επιστολή των δικηγόρων του Αιτητή ημερ. 8.11.2006, οι δικηγόροι του Αιτητή απέστειλαν εκ νέου επιστολή στις 21.12.2006 με την οποία ζητούσαν όπως τους γνωστοποιηθεί το αποτέλεσμα της συνεδρίασης της 9.11.2006.
17. Απαντώντας στις 5.2.2007 ο ΝΟΛ, πληροφόρησε τους δικηγόρους του Αιτητή ότι στις 9.11.2006 σε ειδική συνεδρίαση του απεφάσισε τη διαγραφή του Αιτητή. Επισύναψαν μάλιστα επιστολή ημερ. 11.11.2006 με την οποία ενημερωνόταν ο Αιτητής για την απόφαση του ΔΣ του ΝΟΛ. Κατά τον Αιτητή ουδέποτε προηγουμένως παρέλαβε την επιστολή ημερ. 11.11.2006 παρά μόνον στις 9.2.2007 και αυτό σε απάντηση υπενθυμητικής επιστολής των δικηγόρων του ημερ. 21.12.2006.
18. Με την επιστολή ημερ. 11.11.2006 (η οποία διατυπώνει τους λόγους διαγραφής του αιτητή δοσμένης ότι καταγράφει αυτολεξεί το πρακτικό της συνεδρίασης της 9.11.2006), κατά τον Αιτητή, στην πραγματικότητα οι 3 λόγοι που προωθήθηκαν εναντίον του, ως βάση για την διαγραφή του, δεν ευσταθούν.
19. Πρώτο, η λήψη δείγματος νερού και ακόλουθη ανάλυση του εν τέλει δεν στοιχειοθετήθηκε όπως προκύπτει από την ίδια την επιστολή ημερ. 11.11.2006 και συνεπώς δεν αποτέλεσε λόγο διαγραφής του. Δεύτερο, ως προς την κατ' ισχυρισμό συμμετοχή του Συνδέσμου ο Αιτητής προβάλλει την θέση ότι ο ΝΟΛ μετά την καταχώρηση σχετικής αγωγής, απεδέχθη τελικά διάταγμα ακύρωσης της διαγραφής του κ. Χηράτου, αποστέλλοντας σχετική απολογητική επιστολή. Εφόσον λοιπόν ο Αιτητής δεν έπραξε τίποτε λιγότερο ή τίποτε περισσότερο από τον κ. Χηράτου, δεν μπορεί ο ΝΟΛ από τη μια ν' αποδέχεται ότι η διαγραφή του κ. Χηράτου ως Προέδρου του Συνδέσμου ήταν λανθασμένη και από την άλλη, να επιμένει σ' ότι αφορά τον Αιτητή.
20. Τρίτο, ως προς το ζήτημα της η υπογραφής / παροχής εγγυήσεων ενόσω ο Αιτητής ήταν μέλος του ΔΣ του ΝΟΛ, συνέπεια της οποίας δημιουργήθηκαν προβλήματα στην οικονομική διαχείριση του ΝΟΛ και να παγιωποιηθούν οι λογαριασμοί του, ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι σε προηγούμενο στάδιο και δη περί τις

9.5.2005 σε σχετική συνεδρία του ΔΣ υπέγραψε σχετικά εγγυητήρια έγγραφα για την Τράπεζα Κύπρου. Εν πάση περιπτώσει αναφέρει ότι ουδέποτε του ζητήθηκε ούτε και τέθηκε τέτοιο θέμα, μέχρις ότου και υπέβαλε την παραίτηση του.

21. Ως αποτέλεσμα της διαγραφής του ο Αιτητής αναφέρει ότι εξετέθη στα μάτια των παιδιών του και των συναθλητών τους και των γονέων με τους οποίους είχε πολύ συχνή επαφή. Παρουσιάστηκε ως ένα άτομο επικίνδυνο για το συμφέρον των αθλητών του ΝΟΛ. Αυτό δημιούργησε προβλήματα στις σχέσεις του Αιτητή με μέλη του ΝΟΛ και τα παιδιά του τα οποία περίπου 7 μήνες αργότερα, δηλ. το Σεπτέμβριο του 2007 μετεγράφηκαν στον Ναυτικό Όμιλο Κερύνειας, τα οποία επίσης ήταν κάτω από συνεχή πίεση.
22. Ο Αιτητής συνεχίσε και ανέφερε ότι δεν ήταν λίγες οι φορές σε συνάξεις που έπρεπε να δικαιολογήσει και να υπερασπισθεί τον εαυτό του για το τι είχε συμβεί αφού το ΔΣ του ΝΟΛ συνέχισε να τον διαβάλλει. Όλα αυτά, έκαναν τον Αιτητή να νιώθει ότι βρισκόταν κάτω από μια διαρκή άμυνα για να προστατεύσει τ' όνομα του όσο και την ψυχική ηρεμία των παιδιών του.
23. Κατά την αντεξέταση επανέλαβε τη θέση του ότι ο λόγος της διαγραφής του ήταν επειδή ενημερώθηκε ο ΝΟΛ για την πρόθεση του για διεκδίκηση των επικείμενων εκλογών, δίνοντας μάλιστα λεπτομέρειες της συνάντησης που έγινε και των προσώπων που συμμετείχαν σ' αυτή. Ότι, μετά την διαγραφή του ιδίου και του κ. Χηράτου τα υπόλοιπα πρόσωπα που επέδειξαν αρχικά ενδιαφέρον να συμμετέχουν στον Συνδυασμό αυτό, ουσιαστικά αποθαρρύνθηκαν και δεν επιδίωξαν συμμετοχή στο νέο ΔΣ.
24. Έγινε προσπάθεια από πλευράς του συνάδελφου και προς τούτο έγινε σχετική υποβολή ότι, πίσω από το Σύνδεσμο και τις πράξεις αυτές (δηλ. της αποστολής επιστολής, της λήψης νερού και διεξαγωγής αναλύσεων) ήταν ο Αιτητής, προφανώς ως υποκινητής, υποβολή την οποία ο Αιτητής απέρριψε, εξηγώντας ότι ο ίδιος δεν άνηκε στο ΔΣ του Συνδέσμου και συνεπώς δεν μπορούσε να το κατευθύνει (ήταν απλό μέλος) ενώ το οποιοδήποτε ενδιαφέρον του, το επεδείκνυε ως γονέας μικρών παιδιών, τα οποία εξ' όσων διεφάνη κολυμπούσαν σε μολυσμένα νερά, την στιγμή που ήταν υποχρέωση του ΝΟΛ να διασφαλίσει τις υγιεινές συνθήκες άθλησης των κολυμβητών.

25. Επίσης, υπεβλήθηκε στον Αιτητή ότι με την άρνηση του να υπογράψει τις εγγυήσεις στην Λαϊκή Τράπεζα οδήγησε στην παγιοποίηση των λογαριασμών του ΝΟΛ εφόσον ουσιαστικά δεν μπορούσε να λειτουργήσει ο λογαριασμός και διερευνείτο ο τρόπος για να μπορέσει το ΔΣ να προχωρήσει μεταφέροντας τους λογαριασμούς στην Τράπεζα Κύπρου. Τον ισχυρισμό αυτό, ο Αιτητής τον απέρριψε επαναλαμβάνοντας τη θέση ότι, θέμα εγγυήσεων της Λαϊκής Τράπεζας τέθηκε την ημέρα που έφευγε, τον Αύγουστο του 2008 και επομένως δεν υπήρχε λόγος να υπογράψει τις σχετικές εγγυήσεις.
26. Παράλληλα, υπεβλήθηκε στον Αιτητή ότι ένας από τους λόγους που έφυγε ήταν ακριβώς αυτή η απροθυμία του Αιτητή να υπογράψει τις σχετικές εγγυήσεις. Ο Αιτητής αρνήθηκε την υποβολή αυτή αναφέροντας ότι το ζήτημα εγέρθηκε μετά την παραίτηση του.
27. Περαιτέρω ο μάρτυρας παραδέχθηκε ότι το κολυμβητήριο άνηκε στον ΚΟΑ όμως ο ίδιος και ο Σύνδεσμος, ως μέλη του ΝΟΛ ζήτησαν από το ΝΟΛ όπως παρέμβει προς τους αρμόδιους φορείς. Καμιά δε ενέργεια προς τον ΚΟΑ έγινε.
28. Τέλος, υπεβλήθη στον Αιτητή ότι οι λόγοι διαγραφής του ήταν αυτοί που φαίνονται στη σχετική επιστολή και όχι για να εμποδιστεί ο Αιτητής από του να διεκδικήσει θέση στις εκλογές που θα ήταν μήνες αργότερα, εφόσον ο ΝΟΛ δεν γνώριζε και δεν κοινοποιήθηκε σ' αυτούς (δηλ. το ΔΣ) η πρόθεση του Αιτητή, υποβολή την οποία ο Αιτητής απέρριψε.
29. Ακολούθησε η μαρτυρία του κ. Γιάννου Φωτίου για λογαριασμό του ΝΟΛ, ο οποίος διατέλεσε Πρόεδρος του ΔΣ του ΝΟΛ από το 2002 μέχρι Φεβρουάριο 2010, οπότε και αποχώρησε για να δεχθεί τη θέση του Προέδρου της Κυπριακής Ομοσπονδίας Ιστιοπλοΐας την οποία και υπηρετεί μέχρι σήμερα.
30. Όπως ανέφερε στην κυρίως εξέταση του ο κ. Φωτίου, ο Αιτητής αντί να λειτουργεί ομαδικά ως αρμόζει σε κάθε επιτροπή είχε τις απόψεις του, τις οποίες ήθελε να επιβάλει με κάθε τρόπο στους υπόλοιπους. Επανέλαβε μάλιστα τη θέση ότι ο Αιτητής αρνείτο πεισματικά να υπογράψει τα σχετικά έγγραφα ως εγγυητής του ΝΟΛ στη Λαϊκή Τράπεζα με αποτέλεσμα να δημιουργηθούν προβλήματα στην οικονομική διαχείριση του ΝΟΛ και να παγοποιηθούν οι λογαριασμοί του.

31. Υιοθέτησε το περιεχόμενο της επιστολής του ΝΟΛ ημερ. 11.11.2006 χαρακτηρίζοντας τον ισχυρισμό του Αιτητή περί διαγραφής του δήθεν για να παρεμποδιστεί από του να κατέλθει ως υποψήφιος ως παρατραβηγμένο και αστήρικτο. Αυτό επειδή, πρώτο η διαγραφή του έγινε 5 μήνες πριν τις εκλογές του Μαρτίου 2007, δεύτερο κανένα από τα δήθεν μέλη του συνδυασμού που τον στήριζε δεν διεκδίκησε θέση και τρίτο θα μπορούσε να υποβάλει υποψηφιότητα στις επόμενες εκλογές αφού υπέβαλλε εκ νέου αίτηση για εγγραφή.
32. Αμφισβήτησε περαιτέρω το λόγο γιατί ανέμενε μέχρι τις 21.12.2006, (δηλ. ενάμιση μήνα μετά την καθορισμένη ημερομηνία συνεδρίασης για τη διαγραφή του στις 9.11.2006), να μάθει για το αποτέλεσμα της συνεδρίασης, ενώ, διερωτήθηκε πως ο Αιτητής από τη μια ζητά την τιμωρία του ΝΟΛ ενώ με την αγωγή του ζητά διάταγμα με το οποίο ν' αναγνωρίζεται ως μέλος του ΝΟΛ.
33. Κατέληξε ότι οποιοδήποτε θέμα αφορά μέλη του ΝΟΛ και μέλος κατά τον κ. Φωτίου μπορεί να είναι οποιοσδήποτε χωρίς να έχει σχέση με τον αθλητισμό, σε καμία περίπτωση μπορεί ν' αποτελέσει αθλητικό παράπτωμα.
34. Κατά την αντεξέταση του αμφισβήτησε την αρμοδιότητα στη βάση της οποίας ζητήθηκε η αναφερόμενη ανάλυση εφόσον ο ΝΟΛ δεν έχει να κάνει τίποτε με το κολυμβητήριο αλλά αυτό είναι κάτω από την επίβλεψη του ΚΟΑ. Παραδέχθηκε σε κάποιο σημείο της αντεξέτασης του ότι το κολυμβητήριο έκλεισε λόγω ακαταλληλότητας του νερού και μετά που έγιναν οι αναφερόμενες αναλύσεις. Δεν γνώριζε κατά πόσον προχώρησε και ο ΚΟΑ στην διενέργεια αναλύσεων, ούτε γιατί ο ΚΟΑ έλαβε την απόφαση αυτή, ούτε πότε ακριβώς έκλεισε, ούτε πόσο καιρό ήταν ακατάλληλο το νερό, ούτε είχε λάβει προηγουμένως παράπονα από τους γονείς και τα παιδιά για μολύνσεις, αιτιολογώντας τα πιο πάνω, στο ότι δεν είχε την επίβλεψη του κολυμβητηρίου. Για τα προβλήματα στο νερό ενημερώθηκε από τα ΜΜΕ ενώ ανέφερε χαρακτηριστικά ότι όταν το θέμα αναμεταδόθη από τα ΜΜΕ αυτός έλειπε σε ταξίδι στο εξωτερικό και επικοινωνήσαν μαζί του από τα ΜΜΕ για να κάνει δηλώσεις και ο ίδιος δεν είχε ιδέα για τι μιλούσαν.
35. Κατά τον κ. Φωτίου, ο ΚΟΑ ανέλαβε τα δέοντα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν για επίλυση του προβλήματος και μέσα στα μέτρα αυτά ήταν το κλείσιμο του κολυμβητηρίου.

36. Ανάφερε ότι παρότι ο Σύνδεσμος επιδίωξε συνάντηση με τον ΝΟΛ εντούτοις δεν έγινε καθότι τον θεωρούσε ανεξάρτητο σωματείο. Υπήρχε η σχετική εφορεία του ΝΟΛ η οποία επιλαμβανόταν όλα τα αθλητικά θέματα. Παραδέχθηκε συναφώς ότι εάν τον προσέγγιζαν οι γονείς προσωπικά θα τους έβλεπε, όχι όμως το ξένο αυτό σωματείο το οποίο κατηγορούσε τον ΝΟΛ δημοσίως.
37. Περαιτέρω ανέφερε ότι οι γονείς των παιδιών είχαν συναντήσεις με την εφορεία συχνά, ενώ με τον ίδιο 1-2 φορές το χρόνο. Ουδέποτε προηγουμένως έγινε λήπτης παραπόνων για την ακαταλληλότητα του νερού ενώ εντελώς αιφνιδίως και χωρίς καμία προειδοποίηση οι γονείς προχώρησαν σε δημοσιογραφική διάσκεψη.
38. Παραδέχθηκε ότι κατά το χρόνο της διαγραφής του Αιτητή με τη σχετική επιστολή του ΝΟΛ ημερ. 13.10.2009 το μόνο που απασχολούσε τον ΝΟΛ ήταν ότι ο Αιτητής συμμετείχε σε ενέργειες και δηλώσεις του Συνδέσμου και τίποτε άλλο. Πρόσθεσε ότι από το 2005 που ο Αιτητής μπήκε μέσα στο συμβούλιο μόνο προβλήματα παρουσίασε. Κατά τον κ. Φωτίου, εγκλώβισε τον λογαριασμό του ΝΟΛ στην Λαϊκή Τράπεζα για όσους μήνες ήταν μέλος του ΔΣ και δεν μπορούσαν ούτε να πάρουν λεφτά ούτε να χρησιμοποιήσουν το λογαριασμό εκείνο, ενώ στη συνέχεια παραιτήθηκε γιατί δεν ήθελε να υπογράψει.
39. Αφού παραιτήθηκε αναμείχθηκε, κατά τον κ. Φωτίου στους συνδέσμους αυτούς και παρενοχλούσε τον ΝΟΛ με αποκορύφωμα τα γεγονότα του 2006. Επέμεινε και πάλιν ότι τα περί εκλογής του Αιτητή με συνδυασμό ως Πρόεδρος του ΝΟΛ ήταν ασύστολα ψευδή.
40. Μετά από συνεχείς ερωτήσεις του κ. Αραούζου, ο κ. Φωτίου αποδέχθηκε ότι δεν υπήρχαν πρακτικά που να αποδεικνύουν ότι ζητήθηκε από τον Αιτητή να υπογράψει ως εγγυητής καθότι κάτι τέτοιο δεν του ανατέθηκε σε συνεδρία. Αρνήθηκε αρχικά ότι, όσον αφορά την υπογραφή των εγγυητήριων με τη Τράπεζα Κύπρου αυτό φαίνεται στα πρακτικά του ΝΟΛ ενώ μετά από σχετική υπόδειξη του σχετικού πρακτικό από τον κ. Αραούζου, αποδέχθηκε ότι στη συνεδρία στις 9.5.2005, ο Αιτητής ήταν παρών και υπέγραψε τις σχετικές εγγυήσεις της τράπεζας Κύπρου.

41. Σε σχετική ερώτηση του κ. Αραούζου, ο κ. Φωτίου αποδέχθηκε ότι σε προηγούμενες συνεδριάσεις τέθηκε θέμα υπογραφής των εγγυητήριων της Λαϊκής, δεν είχε όμως τα πρακτικά και παρόλο που παραδέχθηκε ότι κρατούσε αντίγραφα των πρακτικών. Αποδέχθηκε επίσης ότι το διάστημα των 5 μηνών που αρνείτο να υπογράψει δεν τον διέγραψαν αλλά παρατήθηκε από μόνος του, επειδή όπως εξήγησε αυτό δεν ήταν σοβαρό θέμα κατά του κ. Φωτίου. Ο κύριος λόγος διαγραφής του Αιτητή, ήταν η συμμετοχή του στον Σύνδεσμο.
42. Αποδέχθηκε επίσης ότι ο ΝΟΛ απολογήθηκε γραπτώς στον κ. Χηράτου όχι όμως για τον Αιτητή ο οποίος δεν απολογήθηκε προς τον ΝΟΛ (όπως ο κ. Χηράτου) αλλά ακολούθησε "άλλους δρόμους". Ανέφερε ότι ο κ. Χηράτου απολογήθηκε κατ' ιδίαν προφορικά οπότε και ο ΝΟΛ απέστειλε τη σχετική απολογητική επιστολή ημερ. 23.6.2008.
43. Επιπλέον αποδέχθηκε μετά από σχετική υποβολή από τον κ. Αραούζο ότι δεν έχει αποδεχθεί ο ίδιος μεταγραφή στον Ναυτικό Όμιλο Κερύνειας αλλά ήταν τα παιδιά του Αιτητή που πήραν μεταγραφή. Ότι στις εκλογές του 2007 μέλη εκλέγησαν οι πλείστοι εκ των προηγούμενων μελών και ότι εάν ο Αιτητής έκανε εκ νέου αίτηση, ύστερα από ένα χρόνο, η αίτηση του θα γινόταν αποδεκτή. Αποδέχθηκε βεβαίως ότι ο Αιτητής δεν μπορούσε να υποβάλει υποψηφιότητα στις εκλογές του 2007.
44. Τέλος σημείωσε ότι ενόσω ο ίδιος ήταν Πρόεδρος του ΝΟΛ ο Αιτητής δεν επιθυμούσε την επανεγγραφή του και ότι ο νέος Πρόεδρος του ΝΟΛ ήλθε σ' επαφή με τον Αιτητή ο οποίος αρνήθηκε να επανεγγραφεί.

Αξιολόγηση μαρτυρίας

45. Έχουμε παρακολουθήσει με πολλή προσοχή τους δύο μάρτυρες που κατέθεσαν ενώπιον της Επιτροπής. Αξιολογώντας συνεπώς την αμεσότητα, ευθύτητα και σταθερότητα στις θέσεις και απαντήσεις τους κρίνουμε ότι ο Αιτητής ήταν ειλικρινής και ανέφερε την αλήθεια στην Επιτροπή, χωρίς υπεκφυγές και ενδιασμούς. Δεν υπέπεσε σε καμία αντίφαση κατά την αντεξέταση του, οι θέσεις του και επιχειρήματα του κρίνονται εύλογα και επομένως επαρκώς αιτιολογημένα.

46. Τέλος διατήρησε την σταθερότητα των θέσεων του σ' όλο το στάδιο της μαρτυρίας του. Οι οποιοιδήποτε υπερβολικές εκφράσεις ενδεχομένως να χρησιμοποίησε σε κάποια σημεία της μαρτυρίας του δόθηκαν ως αποτέλεσμα του «ειλικρινή συναισθηματισμού» που εξακολουθεί να τον διακατέχει συνέπεια της άδικης αντιμετώπισης που είχε από το Δ.Σ. του ΝΟΛ. Κατά συνέπεια αποδεχόμαστε την μαρτυρία του στο σύνολο της.

47. Αντίθετα ο κ. Φωτίου δεν ήταν ειλικρινής κατά την μαρτυρία του μεταβάλλοντας μάλιστα σε καίρια σημεία κατά την αντεξέταση τις θέσεις του, όπως τις ανέφερε κατά την κυρίως εξέταση.

48. Κατ' αρχήν παρουσιάστηκε ενώπιον της Επιτροπής αυτής, ως μάρτυρας και προς υποστήριξη των ισχυρισμών του ΝΟΛ ενώ προς το τέλος της μαρτυρίας του, παρουσίασε τον εαυτό του να είναι παντελώς πλέον αμέτοχος στα όσα τεκταίνονται σήμερα, ισχυριζόμενος ότι η θητεία του έληξε το Μάρτιο του 2010, αποφεύγοντας μάλιστα ν' αναφερθεί στους λόγους για τους οποίους ο ΝΟΛ αρνήθηκε την επανεγγραφή του Αιτητή από το 2007 μέχρι και το 2010.

49. Η πιο κάτω στιχομυθία είναι χαρακτηριστική:-

«κ. Αραούζος: Γιατί μέχρι τότε που ήσασταν Πρόεδρος δεν το δεχτήκατε πίσω;

Μάρτυρας: Αφού δεν ήθελε ο ίδιος και ο νέος Πρόεδρος ήρθε σε επαφή μαζί του από ό, τι πληροφορήθηκα και αρνήθηκε.

κ. Αραούζος: Αρνήθηκε να εγγραφεί;

Μάρτυρας: Εδώ είναι ο συνήγορος να μας πει.

κ. Αραούζος: Κύριε μάρτυρα, η αγωγή εκδικάζεται, διότι αρνείστε να τον εγγράψετε σαν μέλος του Ναυτικού Ομίλου Λεμεσού. Το αντιλαμβάνεστε αυτό;

Μάρτυρας: Ο κ. Παπαδόπουλος ήταν και μέλος του διοικητικού συμβουλίου μας να σας πει τη θέση του διοικητικού συμβουλίου.»

50. Δεύτερο, ενώ αρχικά υιοθέτησε το περιεχόμενο της επιστολής ημερ. 11.11.2006 (η οποία περιείχε τους λόγους διαγραφής του Αιτητή) κατά την αντεξέταση του παραδέχθηκε (σε σχετική υποβολή του κ. Αραούζου) ότι, όταν έστειλαν (εννοώντας τον ΝΟΛ) την επιστολή ημερ. 13.10.2009, για να αναφέρουν στον Αιτητή ότι εξετάζεται θέμα διαγραφής του *«το μόνο που τους απασχολούσε ήταν ότι συμμετείχε σ' ενέργειες και δηλώσεις του συνδέσμου, τίποτε άλλο»*. Συνεπώς, υποβίβασε εμμέσως πλην σαφώς το λοιπό περιεχόμενο της επιστολής που αναφερόταν και σ' άλλους λόγους.
51. Τρίτο, από την μια προωθούσε τη θέση ότι ο *«ΝΟΛ δεν έχει να κάνει τίποτε με το κολυμβητήριο»* δεδομένου ότι αυτό *«είναι κάτω από την επίβλεψη του ΚΟΑ»* ενώ από την άλλη, αμφισβήτησε την αρμοδιότητα στη βάση της οποίας ζητήθηκε η ανάλυση του νερού. Κατά συνέπεια δεν χωρεί στην λογική η θέση του μάρτυρα και συνεπώς τ' οποιοδήποτε παράπνομο από το ΝΟΛ για τυχόν ενέργειες του Αιτητή σ' ότι αφορά το κολυμβητήριο, εφόσον αυτό ήταν υπό την επίβλεψη του ΚΟΑ.
52. Τέταρτο, απέφυγε ν' απαντήσει σε σχετικές επί του ζητήματος του κλεισίματος του κολυμβητηρίου ερωτήσεις αναφέροντας ότι δεν γνώριζε τίποτε περί τούτου (βλ. παργ. 38 πιο πάνω). Η θέση όμως αυτή του κ. Φωτίου δεν συνάδει καθόλου με την προωθούμενη υπεράσπιση του ΝΟΛ ότι ως αποτέλεσμα του κλεισίματος του κολυμβητηρίου ο ΝΟΛ υπέστη σοβαρότατη οικονομική ζημιά, ενώ το γεγονός αυτό, αποτέλεσε μάλιστα και ένας από τους λόγους εξέτασης της διαγραφής του Αιτητή από το ΝΟΛ. Συνεπώς η θέση του κ. Φωτίου ότι δεν γνώριζε ή τουλάχιστον ότι δεν ενημερώθηκε ή δε ζήτησε να ενημερωθεί, για ένα τόσο σοβαρό κατά παραδοχή του ίδιου του ΝΟΛ ζήτημα, δεν μπορεί να γίνει ανεκτή.
53. Πέμπτο, η θέση του ότι *«η πόρτα του ήταν ανοιχτή για οποιοδήποτε γονέα»* δεν συνάδει με την παραδοχή του ότι *«δεν ήταν διατεθειμένος να συναντηθεί με το Σύνδεσμο επειδή το θεωρούσε ξένο σωματείο το οποίο κατηγορούσε τον ΝΟΛ δημοσίως»*. Εάν όντως είχε αυτήν την πρόθεση την οποία ισχυρίστηκε, τότε σαφώς και θα μπορούσε να προχωρήσει στις ανάλογες ρυθμίσεις για το καλώς νοούμενο συμφέρον των νεαρών αθλητών. Ο ίδιος άλλωστε παραδέχθηκε ότι ο Σύνδεσμος ήταν μια ομάδα γονέων.

54. Ομοίως δεν μπορεί να γίνει ανεκτή στη λογική η θέση του, ότι υπήρχε σχετική εφορεία του ΝΟΛ η οποία επιλαμβανόταν όλα τα αθλητικά θέματα, με την οποία μάλιστα οι γονείς, κατά τον ίδιο είχαν συχνές συναντήσεις, αλλά ουδέποτε έγινε λήπτης ή ήρθαν στην αντίληψη του τα παράπονα για την ακαταλληλότητα του νερού.
55. Κατά την ίδια την παραδοχή του μάρτυρα, το κολυμβητήριο έκλεισε λόγω ακαταλληλότητας νερού και μετά από αναλύσεις του ΚΟΑ. Το κατά πόσον το νερό στο κολυμβητήριο ήταν ακατάλληλο δεν είναι ένα ζήτημα το οποίο μπορεί να εμφανισθεί σε μια μέρα. Εύλογα αναμένει κανείς ότι η οποιαδήποτε μόλυνση ή ακαταλληλότητα δημιουργείται σταδιακά, προφανώς λόγω κακής ή λανθασμένης συντήρησης.
56. Συνεπώς αναμένεται όπως εμφανίζονται διάφορα κρούσματα αρχικά ή κατά καιρούς ως ένδειξη της ακαταλληλότητας του νερού. Ακόμη και εάν γίνει δεκτή η θέση ότι η ακαταλληλότητα στο νερό προκλήθηκε αιφνιδίως, πάλιν θα υπήρχαν διάφορα κρούσματα τα οποία και σαφώς θα έφθαναν στ' αυτιά του οποιουδήποτε Προέδρου του ΝΟΛ.
57. Έκτο, προέβαλε τη θέση ότι ο Αιτητής εγκλώβισε το λογαριασμό του ΝΟΛ με τη Λαϊκή γιατί δεν υπέγραφε τα σχετικά εγγυητήρια για όσους μήνες ήταν μέλος του ΔΣ εφόσον ο ΝΟΛ δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει το λογαριασμό εκείνο. Η θέση αυτή δεν είναι καθόλου πειστική. Ο κ. Φωτίου παραδέχθηκε ότι ο Αιτητής υπέγραψε τα εγγυητήρια για την Τράπεζα Κύπρου, επομένως, δεν διακρίνουμε την σκοπιμότητα ή λόγο από πλευράς του να αρνείται να υπογράψει με τη Λαϊκή.
58. Επιπλέον, όταν του ζητήθηκε από τον κ. Αραούζο να παρουσιάσει ο κ. Φωτίου τα σχετικά πρακτικά τα οποία επιβεβαίωναν τον ισχυρισμό ότι ζητήθηκε από τον Αιτητή να υπογράψει τα σχετικά εγγυητήρια της Λαϊκής, απάντησε αρχικά ότι δεν έχει πρακτικά ενώ αργότερα διαφοροποίησε τη θέση του αναφέροντας ότι, παρόλο που ο ίδιος κρατούσε αντίγραφα πρακτικών εν τούτοις δεν μπορούσε να τα παρουσιάσει κατά την ακρόαση.
59. Ως προς το ίδιο ζήτημα σημειώνουμε ότι στην σχετική επιστολή διαγραφής του Αιτητή, ημερ. 11.11.2006 (**Τεκμήριο 13**) ο ΝΟΛ κατέγραφε ότι η άρνηση του Αιτητή «να υπογράψει τα σχετικά έγγραφα ως εγγυητής των υποχρεώσεων του

Ομίλου ότι η Λαϊκή Τράπεζα, δημιούργησε τεράστια οικονομικά προβλήματα στη διαχείριση του Ομίλου»

60. Όμως, είχαν ήδη παρέλθει αρκετοί μήνες από την ημέρα που ο Αιτητής παραιτήθηκε από το Δ.Σ του ΝΟΛ, τον Αύγουστο του 2005 και συνεπώς δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η υπέρμετρη αυτή καθυστέρηση στην έγερση ενός τόσο σοβαρού, κατά τον ΝΟΛ και του κ. Φωτίου παραπόνου. Ούτε και στην απουσία περαιτέρω στοιχείων που να αποδεικνύουν με κάποιο θετικό τρόπο το γεγονός ότι όντως προκλήθηκε ζημιά ή προβλήματα στον ΝΟΛ (ο οποίος φαίνεται να διατηρούσε λογαριασμό και με την Τράπεζα Κύπρου) μπορεί να δικαιολογηθεί η θέση του ΝΟΛ. Οι γενικοί και αόριστοι αυτοί ισχυρισμοί του κ. Φωτίου και συνεπώς χωρίς περαιτέρω αποδεικτικά στοιχεία δεν με πείθουν. Αποτελεί προφανώς μια ακόμη πρόφαση στην προσπάθεια δικαιολόγησης από τον κ. Φωτίου και του ΝΟΛ των αδικαιολόγητων.

61. Έβδομο και επί του σημείου της υπογραφής των εγγυητήριων (όπως άλλωστε αναφέρεται και στην παράγραφο 44 πιο πάνω), ενώ αρχικά αρνήθηκε ότι σ' ότι αφορά το ζήτημα υπογραφής εγγυήσεων από τον Αιτητή αυτό τέθηκε σε συνεδρία, αργότερα αφού του αναγνώσθηκε σχετικό απόσπασμα από τον κ. Αραούζο, αλλοίωσε τη θέση του αυτή, παραδεχόμενος ότι όντως ο Αιτητής υπέγραψε ως εγγυητής για τη Τράπεζα Κύπρου.

62. Παρεμβάλλουμε στο σημείο αυτό ότι, κατά την αντεξέταση του Αιτητή από τον κ. Παπαδόπουλο, υπεβλήθηκε προς τον Αιτητή η ακόλουθη υποβολή την οποία και καταγράφουμε αυτολεξεί:-

« κ. Παπαδόπουλος: Σου υποβάλλω και σου θυμίζω ότι υπήρχε πρόβλημα με τη Λαϊκή Τράπεζα, είχε δημιουργηθεί πρόβλημα μάλλον. Με την άρνηση σου να υπογράψεις τις εγγυήσεις είχαν παγιωποιηθεί ουσιαστικά οι λογαριασμοί του Ναυτικού Ομίλου, ουσιαστικά δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ο λογαριασμός της Λαϊκής Τράπεζας και διερευνείτο ο τρόπος να μπορέσει το συμβούλιο να προχωρήσει μεταφέροντας τους λογαριασμούς στην Τράπεζα Κύπρου.

Μάρτυρας: Δεν συμφωνώ μαζί σας. Ουδέποτε τέθηκε, η μοναδική φορά που ακούστηκε όνομα για εγγυήσεις στη Λαϊκή Τράπεζα ήταν την ημέρα

που έφυγα, τον Αύγουστο του 2008 και δεν υπήρχε λόγος να υπογράψω διότι έφευγα».

63. Από την πιο πάνω υποβολή διαπιστώνει κανείς ότι κατά τον ΝΟΛ το πρόβλημα για τις υπογραφές στην Λαϊκή προϋπήρχε της συνεδρίας την 9^η Μαΐου 2005. Κανένα άλλο από στοιχείο η μαρτυρία όμως τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου τα οποία να τεκμηριώνουν ή να αποδεικνύουν την θέση αυτή. Παρά το ότι ο Αιτητής κατ' ισχυρισμού δεν υπέγραφε τα εγγυητήρια για την Λαϊκή, στις 9.5.2005 υπέγραψε εξ' όσων προκύπτει από το **Τεκμήριο 21** (τα πρακτικά της συνεδρίασης του ΔΣ του ΝΟΛ της 9^{ης} Μαΐου 2005) τα εγγυητικά έγγραφα για την Τράπεζα Κύπρου.
64. Εάν όντως ίσχυε η υποβληθείσα θέση, ότι δηλαδή δημιουργήθηκε πρόβλημα στον ΝΟΛ από την παράλειψη του Αιτητή να υπογράψει τα εγγυητήρια για τη Λαϊκή ποιος ο λόγος να διευκολύνει τον ΝΟΛ, ο οποίος μελετούσε το ενδεχόμενο της μεταφοράς των λογαριασμών με τη Τράπεζα Κύπρου και να υπογράψει τα εγγυητήρια για την Τράπεζα Κύπρου. Με το να υπογράψει ο Αιτητής, ουσιαστικά διευκόλυνε και δεν δυσκόλευε το ΝΟΛ όπως ήταν η θέση που εξέφρασε ο κ. Φωτίου.
65. Συνεπώς δεν δεχόμαστε την μαρτυρία του παρά μόνο στο βαθμό και έκταση που ατή συνάδει με την μαρτυρία του Αιτητή.

Νομική πτυχή

66. Η δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ ως πρωτοβάθμια Δικαστική Επιτροπή καθορίζεται από το **Άρθρο 9(1) του Περί ΚΟΑ Νόμου («Ο Νόμος»)** ενώ το δε Άρθρο 10(3) καθορίζει την διαδικασία σε ότι αφορά καταγγελίες. Όπως λέχθηκε στην **Κυριάκος Κούρτη ν. Ομοσπονδίας Αντισφαίρισης Κύπρου, Υπ. Αρ. 11/04 «καταγγελία για αθλητικό παράπτωμα δεν υποβάλλεται με προσφυγή αλλά με καταγγελία σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 10(3)».**
67. Είναι βεβαίως γεγονός ότι δεν έχει εκδοθεί σχετικός διαδικαστικός κανονισμός ο οποίος να ρύθμιζε το ζήτημα του περιεχομένου του εντύπου μια καταγγελίας. Αναμένεται όμως ότι αυτό θα προσομοίαζε στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, το περιεχόμενο ενός ποινικού εντύπου/κατηγορητηρίου στο οποίο θα δίνονται

λεπτομέρειες των παραβιάσεων των σχετικών άρθρων ή κανονισμών καθώς επίσης και λεπτομέρειες των γεγονότων τα οποία στοιχειοθετούν το κατ' ισχυρισμόν *αθλητικό παράπτωμα*.

68. Μετά από προσεκτικότερη μελέτη του σχετικού εντύπου που καταχώρησε την καταγγελία ο Αιτητής, δεν κάνει αναφορά ούτε και δίνει λεπτομέρειες των άρθρων που κατά τον ίδιο, ο κατηγορούμενος όμιλος έχει παραβιάσει. Αναφέρει ο Αιτητής ναί μεν τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η καταγγελία και ακολούθως τους «*νομικούς ισχυρισμούς*», δεν αναφέρει όμως τα άρθρα και κανονισμούς τους οποίους ο ΝΟΛ παραβίασε.

69. Όπως αναλύεται και πιο κάτω, με τον ισχυρισμό υποπαράγραφο (Δ) των «*νομικών ισχυρισμών*» γίνεται μια προσπάθεια αντιγραφής του σχετικού **Άρθρου 9(γ)(vii)** του Νόμου, τ' οποίο αναφέρεται σ' ενέργειες που αποδίδουν σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο οποιοδήποτε αθλητικό αδίκημα ή κακή πρόθεση ή αντιαθλητική συμπεριφορά που βλάπτει είτε την ασχολία του ή το επάγγελμά του ή το εκθέτουν σε γενικό μίσος, περιφρόνηση ή προκατάληψη ή το γελοιοποιούν. Το συγκεκριμένο μάλιστα **Άρθρο 9(γ)(vii)** του Νόμου, πραγματεύονται αμφότεροι οι συνάδελφοι στις γραπτές τους αγορεύσεις.

70. Σημειώνουμε ότι ο κ. Αραούζος, παρότι θίγει στην εισαγωγή της γραπτής του αγόρευσης στο σχετικό **Άρθρο 9(1)(β)** του Νόμου, εντούτοις δεν προώθησε τον οποιοδήποτε ισχυρισμό ή επιχειρηματολογία αλλά ούτε πραγματεύτηκε τη δοθείσα μαρτυρία σε σχέση με το άρθρο αυτό. Αντίθετα, εστίασε την προσοχή στο **Άρθρο 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου αφήνοντας να νοηθεί ότι δεν θα επιμένει ή δεν η εφαρμογή του **Άρθρου 9(1)(β)** του Νόμου. Ούτε βεβαίως ο κ. Παπαδόπουλος έκανε ρητή αναφορά στην αγόρευση του στο σχετικό **Άρθρο 9(1)(β)** του Νόμου παρότι κάνει μια γενική αναφορά σε τι συνιστά *αθλητικό παράπτωμα* και ότι θα πρέπει να εξεταστεί το οικείο καταστατικό εάν προβλέπει περί τούτο. Αντιλαμβανόμαστε όμως, ότι την θέση αυτή ο κ. Παπαδόπουλος την προώθησε σε συνάρτηση με την προβαλλόμενη προδικαστική του ένσταση (ως προς το κατά πόσον η παρούσα εμπίπτει στις περιπτώσεις εκείνες που εμπίπτουν στον ορισμό «αθλητικού παραπτώματος» - βλ. παράγ. 4 πιο πάνω).

71. Πέραν όμως αυτού, η καταχωρηθείσα καταγγελία δεν περιέχει οποιαδήποτε άλλη αναφορά ή παραπομπή έστω με τον οποιοδήποτε έμμεσο τρόπο σε οποιαδήποτε άλλο άρθρο ή κανονισμό ο οποίος κατ' ισχυρισμό παραβιάστηκε από τον κατηγορούμενο όμιλο. Ειδικότερα όμως καμία συσχέτιση των «*νομικών*

ισχυρισμών» που καταγράφονται στην καταγγελία μπορεί να γίνει με το **Άρθρο 9(1)(β)** του Νόμου.

72. Λαμβάνοντας λοιπόν υπόψη την ανυπαρξία σχετικής προηγούμενης καθοδήγησης, της μη έγερσης ένστασης ως προς το ζήτημα αυτό από πλευράς του Δικηγόρου του ΝΟΛ, της σχετικής ειδοποίησης που έλαβε η πλευρά του ΝΟΛ ότι η καταγγελία βασιζόταν στο συγκεκριμένο άρθρο **Άρθρο 9(γ)(vii)** του Νόμου, της πραγμάτευσης του εν λόγω άρθρου τόσο από το δικηγόρο του Αιτητή όσο από τον δικηγόρο του ΝΟΛ στις γραπτές τους αγορεύσεις, του μη αυστηρού της διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής όπως θα ετύγχανε σε ένα ποινικό Δικαστήριο, θεωρούμε ότι υπό τις περιστάσεις είναι δίκαιο να προχωρήσουμε στην αξιολόγηση της καταγγελίας στην βάση μόνον του **Άρθρου 9(γ)(vii)** του Νόμου και κανενός άλλου άρθρου ή κανονισμού.
73. Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι το σχετικό **Άρθρο 9(1)(γ)** του Νόμου παρέχει δικαιοδοσία εκδίκασης αθλητικών παραπτώματων που συνιστούν αντιαθλητική συμπεριφορά, και προχωρεί να εξειδικεύσει 11 περιπτώσεις αφορώσες «αντιαθλητική συμπεριφορά». Όπως λέχθηκε στην **Κυριάκο Κούρτη (πιο πάνω)** «το άρθρο 9(1)(γ) προσδίδει αρμοδιότητα στην ΑΔΕΑ να εκδικάζει αθλητικά παραπτώματα που συνιστούν αντιαθλητική συμπεριφορά». Το δε **Άρθρο 2** του Νόμου δίνει τη σχετική ερμηνεία του αθλητικού παραπτώματος ως οιαδήποτε πράξη ή παράλειψη, αντικείμενη προς τους εκ Κύπρου κρατούντας ή διεθνείς αθλητικούς κανόνες ή κανονισμούς ή τη διεθνή αθλητική δεοντολογία και περιλαμβάνει πάσαν αντιαθλητική συμπεριφορά ή ενέργεια.
74. Στην υπόθεση **Ανδρέα Τελώνη ν. Στέλλας Θεοχάρους, Υπ. Αρ. 20/90** η ΑΔΕΑ επανέλαβε τη θέση που τέθηκε προγενέστερα στην υπόθεση **ΚΟΑ ν. Σωματείου «Ορφέα» Αθηαίνου Υπ. Αρ. 1/86** και συγκεκριμένα ότι «το φάσμα των παραπτώματων που εμπίπτουν στο άρθρο 9(1)(γ), περιορίζεται σε συμπεριφορά ή παραβάσεις που αποδεδειγμένα στρέφονται εναντίον των ρητών διατάξεων του νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων κανονισμών».
75. Στην **Κούρτη** (πιο πάνω) η ΑΔΕΑ απεφάσισε ότι παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης δεν αποτελεί αθλητικό παράπτωμα όπως αυτό ερμηνεύεται στο άρθρο 2 του Νόμου, που συνιστά αντιαθλητική συμπεριφορά. Επί των γεγονότων, τα οποία δεν αμφισβητούντο, ο Κούρτης ως μέλος της ΟΑΚ απεικλείσθη επίσημα από το πρωτάθλημα για ανάρμοστη συμπεριφορά εναντίον

του επιδιδαιτητή Γεωργίου Βασιλειάδη, και αυτό χωρίς να υπάρχει κατηγορητήριο και χωρίς να τον ακούσει, αντίθετα προς κάθε έννοια φυσικής δικαιοσύνης.

76. Σχολιάζοντας την θέση του κ. Α. Αγγελίδη ως δικηγόρου του κ. Κούρτη, η ΑΔΕΑ σημείωσε ότι αποδοχή της θέσης αυτής θα σήμαινε ότι *«κάθε φορά που ομοσπονδίες ή δικαστικές Επιτροπές επέβαλλαν κάποια ποινή κατά παράβαση των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης θα εξέθεταν τους εαυτούς του σε ενδεχόμενη τιμωρία από την ΑΔΕΑ για παράβαση των προνοιών του Άρθρου 9(1)(γ) του Νόμου»*.

77. Βεβαίως στην υπό εκδίκαση υπόθεση, ο Αιτητής δεν παραπονείται για παραβίαση των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης αλλά ότι ο ΝΟΛ με τη διαδικασία που ακολούθησε και την διαγραφή που ενέργησε με κακή πρόθεση με αποτέλεσμα την αποπομπή του Αιτητή και την έκθεση του σε τρίτους.

78. Ο Αιτητής, προωθεί 4 «νομικούς ισχυρισμούς» οι οποίοι συνοψίζονται ως ακολούθως:-

(α) Η διαγραφή του Αιτητή έγινε προς εξυπηρέτηση αλλότριων σκοπών.

(β) Κανένας λόγος του προωθήθηκε για την διαγραφή του Αιτητή, είτε από μόνος του είτε σε συνδυασμό με άλλο ευσταθούσε ή δικαιολογούσε τη διαγραφή του Αιτητή.

(γ) Ο πραγματικός λόγος της διαγραφής του Αιτητή ήταν για να μην κατέλθει ως υποψήφιος σε συνδυασμό υποψηφίων για τις επερχόμενες εκλογές.

(δ) Η απόφαση του ΝΟΛ για διαγραφή του Αιτητή αποτελεί κακή πρόθεση ή/και αντιαθλητική συμπεριφορά η οποία έβλαψε τον Αιτητή και τον εξέθεσε σε γενικό μίσος, περιφρόνηση και προκατάληψη ή/και τον γελοιοποίησε στα μάτια τρίτων προσώπων συμπεριλαμβανομένων και άλλων μελών του ΝΟΛ.

79. Στρεφόμενοι τώρα στο **Τεκμήριο 2**, δηλ τα πρακτικά της συνεδρίασης του Δ.Σ του ΝΟΛ στις 9.11.06 στην σελ. 6, παργ. 4-5 παρατηρούμε ότι:-

- (α) καταγράφεται η συμμετοχή του Αιτητή στις ενέργειες του Συνδέσμου και η θέση ότι πολλές από τις ενέργειες του Συνδέσμου αποτελούν κίνδυνο για την ομαλή λειτουργία των αθλητικών τμημάτων του Ομίλου.
- (β) καταγράφεται η άρνηση του Αιτητή κ. Ζαβαλλή να υπογράψει τα σχετικά έγγραφα ως εγγυητής των υποχρεώσεων του ΝΟΛ στη Λαϊκή Τράπεζα, δημιούργησε τεράστια οικονομικά προβλήματα στην οικονομική διαχείριση του ομίλου.

(Τα ίδια επαναλαμβάνονται και στην επίδικη επιστολή του ΝΟΛ ημερ. 11.11.2006 επισυνημμένο ως **Τεκμήριο 13** στην γραπτή δήλωση του Αιτητή).

80. Κατ' αρχήν, από μια ανάγνωση των πιο πάνω διαπιστώνει κανείς ότι όλοι οι λόγοι που προώθησε ο ΝΟΛ δεν εμπίπτουν στις πρόνοιες του **εδαφίου (vii) του Άρθρου 9(1)(γ) του Νόμου**. Αφενός μεν επειδή δεν διαπιστώνεται ότι με τις ενέργειες του ο ΝΟΛ επέδωσε οποιοδήποτε αθλητικό αδίκημα ή κακή πρόθεση ή αντιαθλητική συμπεριφορά στον Αιτητή και αφετέρου δεν γίνεται καμία αναφορά σε αθλητικό παράπτωμα κατά παράβαση των κείμενων κανονισμών δηλ. ότι ο Αιτητής παρέβηκε κάποιο συγκεκριμένο άρθρο ή κανονισμό και συνεπώς υπέπεσε σε αθλητικό παράπτωμα.

81. Το ζήτημα όμως δεν τελειώνει εδώ. Έχουμε ήδη αποδεχθεί την θέση του Αιτητή ότι ένας επιπλέον λόγος ίσως και ο ουσιαστικότερος που διεγράφη ήταν επειδή προτίθετο να αξιώσει με συνδυασμό τον έλεγχο του ΝΟΛ. Συνεπώς, ο ΝΟΛ προσπάθησε να προωθήσει την διαγραφή του Αιτητή εξ' αφορμής άλλων αιτιών από τις πραγματικές, στηριζόμενος στα διάφορα γεγονότα που κατ' ισχυρισμό έβλαπταν τα συμφέροντα του ΝΟΛ.

82. Είναι τον προσχεδιασμό αυτόν τον οποίο καταγγέλλει ο Αιτητής. Ότι δηλαδή «η διαγραφή του Αιτητή και για τους αβάσιμους λόγους που επικαλέστηκε ο ΝΟΛ αποτέλεσε κακή πρόθεση και/ή αντιαθλητική συμπεριφορά η οποία έβλαψε τον Αιτητή και τον εξέθεσε σε γενικό μίσος, περιφρόνηση και προκατάληψη ή/και τον

γελοιοποίησε στα μάτια τρίτων προσώπων συμπεριλαμβανομένων άλλων μελών του ΝΟΛ»

83. Αυτό αποτελεί κατ' ουσίαν την 4^η βάση της καταγγελίας του Αιτητή και προφανώς εντάσσεται στην προσπάθεια εκπλήρωσης των προϋποθέσεων του **Άρθρου 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου. Το άρθρο όμως αυτό καταπιάνεται με ενέργειες του «κατηγορουμένου» οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα να αποδοθεί στον «παραπονούμενο» αθλητικό αδίκημα ή κακή πρόθεση ή αντιαθλητική συμπεριφορά που βλάπτει είτε την ασχολία ή το επάγγελμα του ή τον εκθέτουν σε γενικό μίσος, περιφρόνηση ή προκατάληψη ή το γελοιοποιούν.
84. Συνεπώς απαιτείται πρώτιστα ν' αποδειχθεί ότι ο ΝΟΛ απέδωσε στον Αιτητή αθλητικό αδίκημα ή κακή πρόθεση ή αντιαθλητική συμπεριφορά, και είναι για σκοπούς του συγκεκριμένου άρθρου αδιάφορο εάν ο ΝΟΛ ενήργησε με κακή πρόθεση ή αντιαθλητικά.
85. Εν προκειμένω το παράπονο του Αιτητή είναι ότι τα όσα του απεδόθησαν ήταν αφορμές και όχι η αιτία της διαγραφής του. Τα κατά πόσον η διαγραφή του Αιτητή από μέλος του ΝΟΛ έγινε προς εξυπηρέτησης αλλότριων σκοπών ή αν οι λόγοι αυτοί που προωθήθηκαν από τον ΝΟΛ δεν ευσταθούσαν ή δικαιολογούσαν τη διαγραφή του Αιτητή ή ότι ο πραγματικός λόγος διαγραφής ήταν να παρεμποδιστεί ο Αιτητής να κατέλθει στις επερχόμενες εκλογές δεν εμπίπτουν στο **Άρθρο 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου, ούτε και μπορούν ν' αποτελέσουν τη βάση για καταδίκη του ΝΟΛ, κάτω από το συγκεκριμένο αυτό άρθρο.
86. Κατά τη λήψη της απόφασης του ο ΝΟΛ για διαγραφή του Αιτητή, φαίνεται να ενήργησε εντός των πλαισίων του Καταστατικού του και δη το Άρθρο 21 το οποίο επιτρέπει στο ΝΟΛ «να προχωρήσει στη διαγραφή ενός μέλους όπου η διαγωγή του κρίνεται ασυμβίβαστη με την ηθική ή ζημιώνει την αξιοπρέπεια και τα συμφέροντα του Ομίλου ή συστηματικά παραβαίνει τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου».
87. Αφ' ης στιγμής παρέχεται το νομικό έρεισμα στον ΝΟΛ να προχωρήσει στη διαγραφή ενός μέλους εάν ικανοποιηθεί για τις προϋποθέσεις του Άρθρου 21 του καταστατικού, δεν θα ήταν λογικό, να θεωρείται αθλητικό παράπτωμα στην βάση του **Άρθρου 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου. Εξαίρεση στον γενικό αυτό κανόνα ενδεχομένως ν' αποτελούν τυχόν πράξεις ή/και παραλείψεις οι οποίες είναι

έκδηλα παράνομες και σε πλήρη αντίθεση με τους αθλητικούς κανονισμούς και δεοντολογία. Υπό το πλέγμα αυτό ενδεχομένως να προέκυπτε θέμα εξέτασης του **Άρθρου 9(1)(β)** ή ακόμη το **Άρθρου 9(1)(γ)(χι)** του Νόμου.

88. Παρότι κρίνουμε ως ορθή την παρατήρηση του κ. Αραούζου ότι ο ΝΟΛ με την διαδικασία που ακολούθησε φαίνεται να ενήργησε με κακή πρόθεση αυτό δεν αφορά το σχετικό **Άρθρο 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου. Προς τούτο είναι ορθή η θέση του κ. Παπαδόπουλου ότι δεν αποδόθηκε οποιοδήποτε αθλητικό αδίκημα ή κακή πρόθεση ή αντιαθλητική συμπεριφορά στον Αιτητή από τον ΝΟΛ.

89. Αυτό που καταγράφηκε ήταν ότι με τη στάση του και ενέργειες του Συνδέσμου (στον οποίο συμμετείχε ο Αιτητής) αποτελούσαν κίνδυνο για την ομαλή λειτουργία των αθλητικών τμημάτων του Ομίλου ενώ ως προς το ζήτημα των εγγυητήριων ότι με την άρνηση του ο Αιτητής δημιούργησε τεράστια προβλήματα στην οικονομική διαχείριση του Ομίλου.

90. Σημειώνουμε πάλιν την πάγια θέση του Αιτητή ότι οι λόγοι που του απεδόθησαν δεν ανταποκρίνονται στους πραγματικούς λόγους διαγραφής του, καλώντας μας κατ' ουσία να τους παραμερίσουμε και να ερευνήσουμε τα πραγματικά κίνητρα του ΝΟΛ. Κατά την άποψη μας είναι αντιφατικό από τη μια να καλούμαστε να κοιτάξουμε πίσω από τους λόγους που προωθήθηκαν και του αποδόθηκαν ενώ από την άλλη να αξιολογήσουμε αυτούς και κατά πόσον συνιστούν αθλητικό παράπτωμα. Η διεργασία αυτή ενδεχομένως για είχε κάποιο νόημα και σκοπό εάν είχαμε να εξετάσουμε αθλητικό παράπτωμα στην βάση του **Άρθρου 9(1)(β)** ή **9(1)(γ)(χι)** του Νόμου.

91. Το **Άρθρο 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου απαιτεί την απόδοση συγκεκριμένων «χαρακτηρισμών» στο πρόσωπο του αιτητή. Αφ' ης στιγμής ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι τα όσα του απεδόθησαν δεν αποτελούν τους πραγματικούς λόγους διαγραφής του Αιτητή αλλά απεδόθησαν σ' αυτόν ώστε να προωθηθεί η διαδικασία διαγραφής του Αιτητή βάσει του Καταστατικού, ενδεχομένως η αξιολόγηση των όσων απεδόθησαν στον Αιτητή να μην χρειάζεται για σκοπούς του **Άρθρου 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου. Κατά συνέπεια δεν στοιχειοθετείται η οποιαδήποτε κατηγορία του ΝΟΛ στη βάση του **Άρθρου 9(ι)(γ)(vii)** του Νόμου.

92. Όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, έχουμε ήδη αποφασίσει ότι θα εξετάσουμε την στοιχειοθέτηση της καταγγελίας μόνο με αναφορά στο **Άρθρο 9(1)(γ)(vii)** του Νόμου, *δεδομένου ότι το Άρθρο 9(1)(β) του Νόμου δεν φαίνεται να καλύπτεται*

από το σχετικό έντυπο της καταγγελίας. Κατά συνέπεια η εξέταση του **Άρθρου 9(1)(β)** του Νόμου, το οποίο αφορά *αθλητικά παραπτώματα κατά παράβαση των διατάξεων του Νόμου ή των κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού*, παρέλκει.

93. Ομοίως παρέλκει η εξέταση του κατά πόσον στοιχειοθετείται το οποιοδήποτε άλλο αδίκημα στη βάση της δοθείσας μαρτυρίας, όπως ενδεχομένως να έπραττε ένα ποινικό Δικαστήριο κάνοντας χρήση του σχετικού **Άρθρου 85 του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155**, το οποίο επιτρέπει την τροποποίηση του κατηγορητηρίου μετά το πέρας της δίκης όπου το Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι στη βάση των ευρημάτων του ο κατηγορούμενος έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα το οποίο δεν περιλαμβάνεται στο κατηγορητήριο και για το οποίο ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να καταδικαστεί χωρίς τροποποίηση.

94. Επαναλαμβάνουμε την θέση που υπεμνήσαμε στην **Υπ. Αρ. 15/2009 Ατρόμητος Γεροσκήπου ν ΚΟΠ**, ότι «η πρωτοβάθμια δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ "είναι περιοριστικά καθορισμένη στις προσφυγές όπως αυτές καταχωρούνται σ' αυτή" δεδομένου ότι η ΑΔΕΑ είναι διοικητικό όργανο το οποίο ασκεί διοικητική και όχι δικαστική εξουσία (βλ. **Υποθ. Αρ. 431/90, Ναυτικός Όμιλος Κερύνειας ν. ΚΟΑ μέσω της ΑΔΕΑ, (1991) ΑΑΔ 4Ε 3699, ημερ.20.11.1991**).

95. Με δεδομένο λοιπόν ότι η ΑΔΕΑ είναι διοικητικό όργανο που ασκεί οιοιδήποτε δικαστική λειτουργία χωρίς να έχει τις συνήθι εξουσίες ενός Δικαστηρίου, θεωρούμε ότι περαιτέρω αξιολόγηση του κατά πόσον στοιχειοθετούνται άλλα αθλητικά παραπτώματα τα οποία δεν περιλαμβάνονται στην καταγγελία ενδεχομένως να αποτελεί υπέρβαση της εξουσίας της ΑΔΕΑ.

96. Πέρα από το αποτέλεσμα της παρούσας δραττόμαστε τέλος της ευκαιρίας να επαναλάβουμε κάποιες βασικές αρχές οι οποίες κατά την άποψη μας θέτουν στους κατέχοντες ευαίσθητες θέσεις ή αξιώματα, ιδιαίτερο καθήκον να ενεργούν σε πλήρη πλεύση και αρμονία με τους κανόνες, κανονισμούς και δεοντολογία της αθλητικής δικαιοσύνης.

97. Υιοθετούμε συναφώς τα όσα ανέφερε η ΑΔΕΑ στην **Υπ. Αρ.13/95, ΚΟΑ ν Ιωσήφ Χατζηχάννα :-**

« Η "αντιαθλητική" και "ανάρμοστη" συμπεριφορά είναι έννοιες που δεν ορίζονται στο νόμο, αλλά που στο φυσικό τους νόημα έχουν συγκεκριμένες παραμέτρους και μέτρα κρίσεως. Οι κατέχοντες

ευαίσθητες θέσεις ή αξιώματα...οφείλουν να ενεργούν και να συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην διασύρουν το αξίωμα ή τη θέση που κατέχουν. Υπέχουν ευθύνη, που είναι συμφuiής με το αξίωμα ή τη θέση τους, ώστε, ούτε με τις πράξεις αλλά ούτε και ε τις παραλείψεις τους να επιδεικνύουν συμπεριφορά που να κλονίζει την εμπιστοσύνη των εμπλεκόμενων παραγόντων του αθλήματος, αλλά και του κοινού, στη λειτουργία του συγκεκριμένου θεσμού. Αντίθετα, οφείλουν να ενεργούν ή να παραλείπουν να ενεργούν κατά τρόπο που να διασφαλίζουν την πεποίθηση ότι ασκούν τα δικαιώματα, τις εξουσίες και τα καθήκοντα της θέσης ή του αξιώματος που κατέχουν με αντικειμενικότητα και αμεροληψία, ανεπηρέαστα και χωρίς επιρροές ή επίδειξη εύνοιας. Βρίσκουμε ότι κάθε πράξη ή παράλειψη αξιωματούχου που δεν προωθεί ή που πλήττει αυτούς τους βασικούς κανόνες συμπεριφοράς συνιστά ανάρμοστη και/η αντιαθλητική συμπεριφορά κατά την έννοια του νόμου.

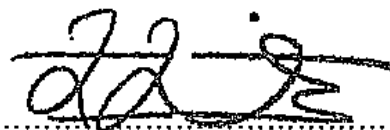
98. Ομοίως υιοθετούμε τα όσα ελέχθησαν στην **Υπ. Αρ. 20/89. ΚΟΑ ν Πάρη Παπαέλληνα** ότι «οι υποθέσεις που αφορούν σε θέματα κύρους της αθλητικής δικαιοσύνης πολύ σοβαρές. Η αθλητική δικαιοσύνη αποτελεί εχέγγυο ελέγχου της ομαλής διεξαγωγής των πρωταθλημάτων και προσφέρει πολύτιμη υπηρεσία στον αθλητισμό γιατί δύναται να γίνει επίκληση της στις περιπτώσεις που δυνατό να κλονίζεται η πίστη των φιλάθλων, των αθλούμενων και των σωματείων στην αkéραιη διεξαγωγή των πρωταθλημάτων και στις αρχές του “ευ αγωνίζεσθαι”».

99. Στην παρούσα υπόθεση οι επιφορτισμένοι με τα καθήκοντα αυτά δεν ήταν άλλοι από το ΔΣ του ΝΟΛ. Θα αναμέναμε επομένως όπως τα πρόσωπα αυτά τα οποία ενήργησαν με την κακή πρόθεση την οποία τους απέδωσε ο Αιτητής να ήταν μέρος της διαδικασίας αυτής, ώστε στην περίπτωση που αποδεικνύονταν οι σχετικές καταγγελίες να είχε την δυνατότητα η ΑΔΕΑ να επιβάλει τις ανάλογες ποινές. Αυτό βεβαίως δεν επηρέασε την κατάληξη της ΑΔΕΑ και σημειώνεται παρενθετικά.

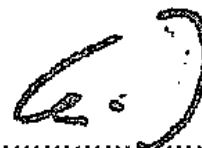
Κατάληξη

100. Κρίνουμε κατά συνέπεια ότι η καταγγελία εναντίον του ΝΟΛ δεν απεδείχθη πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας και ο ΝΟΛ απαλλάσσεται και αθωώνεται.
101. Ενόψει όμως των ιδιαίτερων περιστατικών της υπόθεσης θεωρούμε ότι θα ήταν δίκαιο όπως το παράβολο επιστραφεί και δεν δοθεί καμία διαταγή ως προς τα έξοδα. Αυτό παρά την επίκληση του κ. Παπαδόπουλου στην βάση του Κανονισμού 13(3) του Νόμου.

ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΦΡΑΓΚΙΣΜΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ

